

בש"פ 9390/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9390/16

כבוד השופט ע' פוגלמן
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) בעמ"י 5142-12-16
מיום 4.12.2016

עו"ד דוד ברהום

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) מיום 4.12.2016 אשר הורה על מעצרו של המבקש עד ליום 7.12.2016.

1. כעולה מהחלטות הערכאות הקודמות, המבקש נעצר ביום 3.12.2016 בחשד לתקיפת אשתו (להלן: המתלוננת), תקיפת קטין על ידי אחראי והיזק לרכוש במזיד. אתמול (4.12.2016) הורה בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ק' מילר) על שחרור המבקש למעצר בית בבית אחיו בבני ברק עד ליום 8.12.2016; אסר על המבקש ליצור קשר עם המתלוננת עד ליום 3.1.2017; ליצור קשר עם ילדיו עד ליום 11.12.2016; והורה למבקש, כמו גם לצד שלישי מטעמו, לחתום על ערבות כספית. בהחלטתו, קבע בית משפט השלום כי החשדות המיוחסים למבקש אמנם מעידים על מסוכנות, אולם האירוע האחרון שבעקבותיו נעצר המבקש הינו "ברף חומרה נמוך". בית המשפט ציין כי התלונה נגד המבקש כוללת אירועים קודמים שיש לחקרם, אולם קבע שניתן יהיה לעשות כן כאשר המבקש ישהה בחלופת מעצר. עוד קבע בית משפט השלום כי אף שפעולות החקירה שהוצגו לפניו הינן "בנות שיבוש", בנסיבות העניין ניתן לאיין גם חשש זה באמצעות חלופת המעצר.

עמוד 1

2. בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) קיבל אתמול (4.12.2016) ערר שהגישה המדינה על החלטה זו. בית המשפט המחוזי קבע כי לאחר שעיין בהודעת המתלוננת ובפעולות החקירה המפורטות במזכר שהוגש לפניו (להלן: המזכר), ישנה אפשרות לשיבוש על ידי המבקש, ולמצער ביחס לחלק מפעולות החקירה. לפיכך, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד ליום 7.12.2016 בשעה 09:00.

3. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען כי יש לקבל את בקשתו בהתחשב ב"מצבת ראיות דלה"; מסוכנותו הנמוכה של המבקש; החשש הנמוך לשיבוש ההליכים על ידי המבקש; היעדר עבר פלילי; ובשל ספקות הנוגעים לעיתוי הגשת התלונה, נוכח סכסוך גירושין בין המבקש לבין המתלוננת. כמו כן, טוען המבקש כי עניינו מעלה שאלה משפטית רחבה הנוגעת לצורך לקביעת אמות מידה ו"הלכה ברורה" לעניין עילת השיבוש הקבועה בסעיף 13(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק).

4. דין הבקשה להידחות. כידוע, אמת המידה החלה על בקשות רשות לערור לפי סעיף 53(א)(1) לחוק היא מצמצמת, ולפיה הרשות תינתן רק כאשר הבקשה מעלה שאלה משפטית עקרונית החורגת מהעניין הפרטי וכאשר מתעוררות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו למשל בש"פ 4100/15 אסמירום נ' מדינת ישראל (12.6.2015); בש"פ 661/15 אסייג נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (27.1.2015)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמת המידה האמורה. דומה שהבקשה אינה מגלה כל שאלה משפטית החורגת מדל"ת אמות המקרה דן, חרף הנטען במסגרתה. טענות המבקש כולן נוגעות לנסיבות הפרטניות שביסוד החלטת המעצר בעניינו. אלו נטענו גם לפני בית המשפט המחוזי - שגם עיין במזכר - ומצא לדחותן. לא ראיתי כל עילה ליתן רשות לערער על החלטה זו.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ה' בכסלו התשע"ז (5.12.2016).

שופט